УДК 070.447:004.44:355.01
DOI https://doi.org/10.32782/2709-3093/2026.5/43

Навальна М.І.
https://orcid.org/0000-0002-5064-3122
Національний університет біоресурсів і природокористування України

Харченко С.В.
https://orcid.org/0000-0001-9336-1259
Національний університет біоресурсів і природокористування України

МЕДІАКРИТИКА В АНАЛІТИЧНИХ МАТЕРІАЛАХ ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯ «ДЕТЕКТОР МЕДІА» ПЕРІОДУ ПОВНОМАСШТАБНОЇ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

У розвідці проаналізовано статті періоду повномасштабної російсько-української війни, здійснені за матеріалами відомого українського інтернет-видання «Детектор медіа».

Об'єкт дослідження – п'ятнадцять статей, тематика яких окреслена повномасштабною російсько-українською війною в першій половині 2026 р., а також публікації, де розвінчуються ворожі фейки упродовж аналізованого періоду. З 24 лютого 2022 року «Детектор медіа» моніторить український сегмент соцмереж і кремлівські медіа та щоденно документує хроніку російської дезінформації про війну Росії проти України, що засвідчує системність «Детектора медіа» в інформаційному просторі.

Під час вивчення аналітичних статей мамдедійного ресурсу були використані такі методи як спостереження, класифікації, а також здійснено аналіз документальної інформації.

Зроблено висновки, що в період повномасштабної російсько-української війни інтернет-видання «Детектор медіа» подає статті упродовж першої половини 2026 року за такими тематичними напрямами: 1) вороже мовленню прикордоння України; 2) цифрові ресурси російсько-української війни; 3) російська пропаганда в Україні та за межами країни; 4) проблема відсутності виборів як порушення демократії; 5) економічні проблеми, спричинені війною; 6) відсутність енергоресурсів – гуманітарна катастрофа; 7) журналісти як мішень ворога; 8) мова ворожнечі як вербальний ресурс у спілкуванні про війну; 9) мобілізація: як офіційні медіа дуже обмежено говорять про проблему; 10) аналіз фейків російських інформаційних ресурсів.

За нашими кількісними підрахунками найчастіше журналісти «Детектор медіа» звертаються до напрямів російської пропаганда в Україні і за межами країни та до аналізу фейків російських інформаційних ресурсів. Найсистемніша подача в розділі «Статті» – останній напрям.

Ключові слова: *інтернет-видання, «Детектор медіа», аналітична стаття, російсько-українська війна, медіадослідження.*

Постановка проблеми. Медіадослідження переважно зосереджуються на вивченні засобів масової інформації, їхньої аудиторії та розміщеної реклами. Головною метою таких досліджень є отримання даних про медіа, визначення вподобань споживачів контенту (телеглядачів, радіослухачів, читачів) і знаходження найефективніших підходів до їх охоплення. Медіадослідження торкаються різних напрямків аналізу та проводяться за допомогою моніторингів, результати яких дозволяють отримати важливу інформацію для оптимального планування рекламних кампаній, скорочення витрат на рекламу чи видавничу діяльність, а також обґрунтованого вибору каналів або видань для взаємодії з цільовою аудиторією. Зокрема, телекомпанії використовують результати таких досліджень для встановлення цін на ефірний час для переконання потенційних рекламодавців у доцільності розміщення реклами саме в їхніх ефірах.

Особливий інтерес медіадослідження викликають у періоди соціальних змін – економічних, політичних або соціальних. Наприклад, сучасна

© Навальна М.І., Харченко С.В., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

ситуація в українському суспільстві, яка значною мірою визначається наслідками повномасштабної російсько-української війни (2022–2026 рр.), потребує глибокого аналізу.

Війна на території України суттєво вплинула на функціонування інформаційного середовища та колективів засобів масової інформації: багато журналістів долучилися до лав Збройних сил України або територіальної оборони; медіаринок зазнав змін, поставши перед необхідністю пошуку нових джерел фінансування; тематика публікацій значно трансформувалася; водночас у медіапросторі з'явилася хвиля дезінформації та пропагандистських матеріалів з боку агресора. У цих умовах виникла необхідність у проведенні аналізу актуальних медіадосліджень із визначенням їхньої специфіки та особливостей. Матеріалом цього дослідження стали опубліковані дані з розділу «Статті» інтернет-видання «Детектор Медіа» в період 2026 рр. [2].

Особливу увагу привертають видання спеціалізованої медіакритики в Україні: «Медіакритика», «MediaSapiens», «Detector Media», «Media Lab», «MBR (Media Business Reports)» [6, с. 118]. Означені інформаційні ресурси стали комунікаційними майданчиками для фахівців, відстежуючи зміни інформаційного простору та коментуючи їх для читачів професійної аудиторії. Такі видання сприяють віднесенню українські медіа у світовий контекст розвитку журналістикознавства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розвиток сучасної медіакритики досліджують сучасні науковці Ю. Голоднікова [1], О. Довженко [3; 4], Б. Потятиник [9], А. Сулім [10], К. Хольта [12; 13] та ін.

Постановка завдання. Мета наукової розвідки – проаналізувати сучасні статті періоду повномасштабної російсько-української війни (2026 р.), які здійснені за матеріалами відомого українського інтернет-видання «Детектор Медіа».

Під час вивчення аналітичних статей інформаційного ресурсу були використані такі **методи** як спостереження, класифікації, а також здійснено аналіз документальної інформації.

Об'єкт дослідження – п'ятнадцять матеріалів, тематика яких окреслена повномасштабною російсько-українською війною в 2026 р.

Виклад основного матеріалу. Науковиця М. Личук проаналізувала медіадослідження періоду повномасштабної російсько-української війни, здійснені за матеріалами відомого вітчизняного інтернет-видання «Детектор медіа» [5]. Але варто зауважити, що науковці аналізують тенденції та перспективи медіакритики фрагментарно. На сучасному етапі виникли нові умови та виклики для медіакритичних платформ, які ще не розглядалися вченими. Ми ж пропонуємо розглянути медіакритику в аналітичних матеріалах «Детектор медіа» періоду повномасштабної російсько-української війни в 2026 році.

Медіакритика – це особлива тема, яка допомагає зрозуміти на тому чи тому історичному етапі, як медіа впливають на суспільство та як аналізувати якість журналістики. Дослідниця А. Миколаєнко висновкує три основні тенденції медіакритики в Україні: «1. Медіакритика нині покликана реагувати на діяльність ЗМІ та проблеми, пов'язані з медіавпливами. В Україні активно працюють медіакритичні ЗМІ, переважно інтернет-ресурси, які моніторять та системно аналізують діяльність ЗМІ. 2. Серед основних тенденцій розвитку медіакритики в Україні: взаємодія професійної та спеціалізованої медіакритики; зацікавленість переважно з боку фахової аудиторії; низький рівень поширення серед широкого загалу; значна увага до українських ЗМІ, натомість мало інформації про медіаіндустрію світу. 3. Серед перспектив медіакритики є розширення читацької аудиторії, увага до питань авторської компетентності, впливів медіа на психічне здоров'я аудиторії, формування інформаційного імунітету в суспільстві» [6, с. 123]. Погоджуємося, що на тому етапі розвитку суспільства це було актуально і мало такі першочергові завдання, але нині в Україні триває повномасштабна війна і перед медіакритикою постала низка інших пріоритетів та проєктів.

В інтернет-виданні «Детектор медіа» проаналізуємо аналітичні матеріали з рубрики «Статті» 2026 рр. (Детектор). Закцентуємо увагу на тематиці різного спрямування, спричиненій російсько-українською війною: фейків, санкцій, інформаційного забезпечення на окупованих територіях тощо.

В означеній тематиці 2026 рік розпочинається із матеріалу *«Як протидіяти ворожому мовленню на прикордонні»* (автор – Наталія Данькова, 05.01.2026). У медіа дослідженні йдеться про прикордонні території України на межі з Росією, які залишаються вразливими не тільки через проведення бойових дій, але й через інформаційний вплив з боку агресора. Зокрема, це проявляється у використанні більш потужних передавачів для поширення пропаганди. Наприклад, Одеська область, де доступне мовлення з території Придністров'я. Водночас на Харківщині, Чернігівщині та Сумщині сигнал ворожих радіостанцій здатен проникати на відстань до 20 км від кордону.

Додаткову проблему становить те, що в цих регіонах є населені пункти, де було зруйновано обладнання та телекомунікаційну інфраструктуру, які раніше блокували мовлення з Росії. Видання «Детектор медіа» аналізує питання мовлення в прикордонній зоні та шляхи, якими Україна може протистояти інформаційному впливу ворога.

У публікації *«Цифрові матеріали про війну: як їх зберігати, аби допомогти правосуддю»* (автор – Євген Павлюковський, 06.01.2026) зауважується, що в Україні щоденно з'являються тисячі нових матеріалів, присвячених бойовим діям, обстрілам, інтерв'ю із постраждалими, супутниковим зображенням та даним із соцмереж. За час повномасштабного вторгнення Росії в Україну численні організації та міжнародні інституції змогли зібрати найбільш повну картину цих подій. Однак, щоб ці дані стали корисними для правосуддя, їх необхідно ретельно перевірити і належним чином систематизувати та зберегти. «Детектор медіа» вивчав рекомендаціями щодо застосування стандартів збереження цифрових матеріалів для потреб міжнародного правосуддя.

У матеріалі *«За Путіна, за радянські газосховища»: чим російська пропаганда виправдовує удар «Орєшніком»* по Україні (автори Леся Бідочко, Олексій Півторак, 10.01.2026) йдеться про те, що російська пропаганда намагається перетворити чергову атаку на багатофункціональний засіб тиску: з одного боку, лякає Європу загрозою ракетних ударів, а з іншого – надсилає сигнал США про «зростання ставок». У ніч проти 9 січня 2026 року російські війська здійснили ракетний обстріл балістичною ракетою середньої дальності під назвою «Орєшнік». Служба безпеки України оприлюднила фото уламків ракети та розпочала розслідування за статтею, що стосується воєнних злочинів. Цей обстріл став частиною масштабної атаки, у межах якої Росія застосувала десятки крилатих ракет і понад 200 дронів, спрямованих на об'єкти цивільної та критичної інфраструктури. У цій ситуації російська пропаганда виправдовує удар «Орєшніком» по Україні як інформаційну машину.

Автори матеріалу *«Демократія без виборів: як зберегти самоврядність під час війни»* (автори Ярослав Жаліло, Анатолій Головка, 12.01.2026) стверджують, що військові адміністрації відіграють важливу роль в умовах воєнного стану, проте їхнє функціонування супроводжується певними викликами та труднощами. Війна створює несприятливе середовище для нормального розвитку демократичних процесів. Запровадження воєнного стану в Україні ускладнює повноцінну роботу демократичних інститутів у територіальних громадах. Значна частина громад, через об'єктивні причини, втратила доступ до конституційно закріплених органів місцевого самоврядування. Це стосується як територій, що перебувають під тимчасовою окупацією, так і прифронтових або звільнених населених пунктів, де робота органів місцевого самоврядування нині неможлива. Відновлення їхньої діяльності передбачає проведення місцевих виборів, які, відповідно до законодавства, не можуть відбутися до завершення воєнного стану. За таких умов забезпечення життєдіяльності громад покладено на військові адміністрації населених пунктів. Автори вважають, що в цій ситуації важливо розібратися в складнощах реалізації самоврядності громад за умов обмежених можливостей для функціонування місцевого самоврядування.

У статті *«Росія розпочинає холодну війну». Світові медіа – про українські міста без світла і тепла»* (автори Леся Бідочко, Костянтин Задирака, 16.01.2026) аналізують повідомлення світових медіа, які висвітлюють обстріли енергетичної інфраструктури, поєднуючи сухі факти про масштаб атак із зворушливими розповідями людей, котрі стикаються з багатоденними стражданнями в умовах холоду. Напрошується питання: постає образ подій як локальної кризи чи все ж як масштабної гуманітарної катастрофи?

У матеріалі *«Кіно без тепла та світла: як кінотеатри та дистриб'ютори працюють під час блекаутів»* (Анастасія Платонова, 23.01.2026) йдеться про відключення електроенергії та теплопостачання, що стало значним викликом як для населення, так і для українського бізнесу. У той час як певна частина приватних компаній – від маленьких кав'ярень до ресторанів і супермаркетів – уже адаптувалися, використовуючи генератори та інші альтернативні джерела енергії, виникає питання: як у таких умовах функціонують кінотеатри, які споживають значно більше електроенергії? І як це впливає на діяльність кінодистриб'ютерів. Ці проблеми автори обґрунтовують в аналітичній статті, зважаючи на економічні труднощі в Україні.

Аналітичний матеріал *«Насолода геноцидом: що російська пропаганда та західні медіа пишуть про обстріли української енергетики»* (автори Костянтин Задирака, Олексій Півторак, 29.01.2026) повідомляє про те, що західні медіа визнають масштаби гуманітарної кризи, висвітлюючи особисті трагедії постраждалих від російських обстрілів, тоді як російська пропаганда проявляє цинічну радість через страждання українців і намагається

перекласти провину за свої злочини на українську владу. У січні 2026 року в окремих регіонах України температура повітря падала до –24°С, а середньодобові показники складали –15°С морозу. У цей час Росія планомірно завдавала ударів по енергетичній інфраструктурі України, що триває й досі.

У публікації *«Енергетичне перемир'я»: пауза, що стала частиною війни»* (автори Леся Бідочко Костянтин Задирака, 05.02.2026) йдеться про кількаденну паузу в ударах по українській енергетичній інфраструктурі. Президент США Дональд Трамп говорив про це як про гуманітарний жест Росії на тлі сильних морозів. Однак уже в перші дні після оголошення цієї паузи стало очевидно, наскільки умовним є це «перемир'я»: бракувало чітких домовленостей, трактування строків і цілей розходилися, а головне – Росія використала цю паузу швидше як елемент військово-інформаційної стратегії, ніж як реальне обмеження насильства. Реакція російської пропаганди на цю ініціативу лише підтвердила, що гуманітарна риторика стала частиною стратегії виснаження, де цивільна інфраструктура перетворюється на засіб політичного шантажу й інструмент психологічного тиску.

В аналітичній статті *«Журналісти – особлива мішень Росії».* Відбулося виїзне засідання гуманітарного комітету та ТСК на Суспільному (автор Оксана Наумова, 13.02.2026) зауважено про виїзне засідання Комітету Верховної Ради з питань гуманітарної та інформаційної політики, а також Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради, яка займається розслідуванням злочинів, скоєних збройними формуваннями Росії проти журналістів.

У матеріалі *«Це війна між світами життя і смерті»: українські медійники про чотири роки війни»* (автор Ірина Семенюта, 24.02.2026) йдеться про те, як українці, включно з медійниками, пригадують перші години нападу, аналізують допущені помилки, досягнуті перемоги та обговорюють зміни, які зазнала держава. Видання «Детектор медіа» зібрало думки та рефлексії про втрати, відповідальність і новий етап дорослішання нації у цей складний воєнний період.

У дослідженні *«Російська пропаганда у Нідерландах: «альтернативні медіа», російський фонд і проросійські блогери»* (автори Артур Колдомасов, Ірина Семенюта, 06.03.2026) йдеться про систематичне вивчення, поширення та вплив російської пропаганди в різних країнах Європи. Неодноразово писали, як російська пропаганда використовує медіа та організовує для просування своїх наративів у Франції (детальні розслідування доступні тут і тут), а також досліджували медіапростір Бельгії та способи проникнення до нього. У цій публікації зосереджено увагу на Нідерландах – країні, яка стабільно підтримує Україну у військовому аспекті. Щоб послабити таку підтримку, Росія активно застосовує дезінформаційні кампанії, використовуючи при цьому місцеві медіа, особливості ринку та політичну ситуацію в країні.

Публікація *«Індекс медіаграмотності дає нам підстави формувати інформаційну політику»* (автор Оксана Наумова, 16.03.2026) представила результати щорічного національного дослідження під назвою «Індекс медіаграмотності українців» як щодо російсько-української війни, так і загальних соціально-економічних та культурних процесів в Україні.

В аналітичному матеріалі *«Від мови ворожнечі до фізичного насильства: як дезінформація впливає на ставлення до українців в Польщі»* (автор Мая Голуб, 23.03.2026) йдеться про зростання злочинів, що здійснюються на ґрунті ненависті. Експерти вказують на вплив російських інформаційних операцій як один із можливих чинників.

У статті *«Говорити про біль обережно: як журналістам працювати з постраждалими від війни»* (автор Ірина Семенюта, 26.03.2026) про досвід як журналістам працювати з болісними історіями, спілкуватися з постраждалими чи свідками воєнних злочинів, не завдаючи їм шкоди, і водночас зберегти власний психологічний баланс? Із 2022 року Інститут висвітлення війни та миру реалізує проєкт «Україна: правосуддя наживо». Ця ініціатива навчає представників медіа етичного та безпечного висвітлення тем правосуддя, підготовки судових репортажів, присвячених воєнним злочинам, а також створює платформу для співпраці журналістів із правозахисними організаціями та міжнародними партнерами.

У матеріалі *«Між російською пропагандою і рекламою юридичних послуг. Якою бачать мобілізацію в Україні користувачі тіктоку»* (Центр досліджень «Детектора медіа», 29.04.2026) аналізуються державні комунікації та пояснення необхідності мобілізації в Україні займають лише 8% середнього обсягу відеоконтенту, проаналізованого за хештегом «мобілізація». Основні спостереження: 1) Відео, що демонструють застосування сили під час процесу мобілізації, становлять майже 38% вибірки. Вони отримують на 10–12% більше поширень і коментарів у порівнянні з іншими публікаціями, що вказує на підвищений рівень інтересу аудиторії до цього типу контенту. 2) Критичні висловлювання щодо мобілізації можна

знайти приблизно в 26% відео, тоді як відео на підтримку цього процесу становлять лише 14% від загальної кількості. Медіанні показники залученості для критичного контенту вдвічі вищі, ніж для відео, спрямованих на підтримку. 3) Майже 30% проаналізованих публікацій містять тези про нелегітимність мобілізації, серед яких трапляються як дезінформаційні матеріали, так і дискусійно-спекулятивний контент. Водночас їхнє охоплення є нижчим за середній показник, що може свідчити про певне обмеження такого контенту алгоритмами платформи. 4) Конструктивна дискусія щодо мобілізації, яка включає аргументи на користь військової служби, трапляється найрідше – лише у 8% контенту вибірки. При цьому цей тип відео має менший рівень залучення порівняно з критичними публікаціями. 5) Зафіксовано ознаки цілеспрямованої активності: деякі акаунти регулярно публікують однорідний контент із акцентом на випадках силових інцидентів, створюючи враження звичайної поведінки користувачів. Один із таких акаунтів за п'ять днів виклав 80 подібних відеороликів. 6) У вибірці також присутній маніпулятивний контент, створений з використанням штучного інтелекту. Частина таких відеороликів не маркована платформою як штучно згенерована, а деякі містять фейкові виступи українських посадовців та командирів. Державна інформаційна кампанія щодо мобілізації майже відсутня серед матеріалів платформи. Утворений інформаційний вакуум заповнюється емоційним, маніпулятивним і дезінформаційним контентом, який формує переважно негативне сприйняття теми мобілізації серед користувачів TikTok.

Упродовж російсько-української війни аналітики «Детектора медіа» щодня документовують дезінформаційні вкиди, оскільки російські пропагандисти поширюють фейки різної тематики.

Висновки. За матеріалами відомого українського інтернет-видання «Детектор медіа», де проаналізовано статті періоду повномасштабної російсько-української війни упродовж першої половини 2026 року, виокремлено такі тематичні напрями: 1) вороже мовленню прикордоння України; 2) цифрові ресурси російсько-української війни; 3) російська пропаганда в Україні та за межами країни; 4) проблема відсутності виборів як порушення демократії; 5) економічні проблеми, спричинені війною; 6) відсутність енергоресурсів – гуманітарна катастрофа; 7) журналісти як мішень ворога; 8) мова ворожнечі як вербальний ресурс у спілкуванні про війну; 9) мобілізація як офіційні медіа дуже обмежено говорять про проблему; 10) аналіз фейків російських інформаційних ресурсів.

За нашими кількісними підрахунками найчастіше журналісти «Детектор медіа» звертаються до напрямів російської пропаганда в Україні і за межами країни та до аналізу фейків російських інформаційних ресурсів. Найсистемніша подача в розділі статті – останній напрям.

Серед перспектив наукових розвідок вважаємо актуальними медіадослідження, моніторинг, спецпроєкти «Детектор медіа».

Список літератури:

1. Голоднікова Ю. Парадокси української медіакритики. Медіакритика, 16. 2009, 20 березня. URL : https://www.mediakrytyka.info/drukovani/ paradoksy-ukrayinskoyi-mediakrytyky.html.

2. Детектор медіа. Статті. URL : https://detector.media/type/4/.

3. Довженко О. Медіакритика в Україні: недоросла й недооцінена. Медіакритика. 2010, 3 листопада. URL : http://www.mediakrytyka.info/media-filosofiya/mediakrytyka-v-ukrayini-nedorosla-y-nedootsinena.html.

4. Довженко О. Сучасна українська медіакритика: чинники формування, проблеми та перспективи. *Вісник Львівського університету. Серія журналістика*. 2013. 37. С. 131–138.

5. Личук М. Медіадослідження інтернет-видання «Детектор Медіа» та маніпуляції в медіапросторі. *Інтегровані комунікації*.2024. 1 (17). С. 106–114. https://doi.org/10.28925/2524-2644.2024.1714

6. Миколаєнко А. Медіакритика в Україні: тенденції та перспективи розвитку. *Український інформаційний простір*. 2020. (1(5). С. 118–125. https://doi.org/10.31866/2616-7948.1(5).2020.206108.

7. Навальна М., Харченко С. Медіакритика : навчальний посібник (для студентів спеціальностей «Журналістика»). Київ : Видавництво НУБіП, 2026. 179 с.

8. Паранько, Р. (2009, 25 грудня). «Тиждень» розчарувань. Детектор медіа. URL: https://detector.media/rinok/article/50122/2009–12–25-tizhden-rozcharuvan/.

9. Потятиник Б. Медіакритика в системі журналістської освіти України: Львів – Київ – транзит. Вісник Львівського університету. Серія журналістика, 42, 2017. С. 54–61.

10. Сулім А. А. Медіакритика в Україні: функції, тематика, проблематика. Дис. канд. наук із соціальних комунікацій. Спеціальність 27.00.04. Дніпропетровський національний університет імені О. Гончара, Дніпропетровськ. 2015. 242 с.

11. Федоров О. Медіаосвіта та медіакритика в контексті підготовки майбутніх педагогів. *Вища освіта України.* 2014. № 4. С. 59–70. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vou_2014_4_11.

12. Holt K. Alternative Media and the Notion of Anti-Systemness: Towards an Analytical Framework. *Media and Communication.* 2018. 6 (4). С. 49–57. http://dx.doi.org/10.17645/mac.v6i4.1467

13. Holt K., & Krogh T. The citizen as media critic in periods of media change. *Observatorio*. 2010. 4 (4). С. 287–306. https://doi.org/10.15847/obsOBS442010432/.

Navalna M.I., Kharchenko S.V. MEDIA CRITICISM IN THE ANALYTICAL ARTICLES OF THE ONLINE PUBLICATION "DETECTOR MEDIA" DURING THE FULL-SCALE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR

This study analyzes articles from the period of the full-scale Russian-Ukrainian war, based on materials from the well-known Ukrainian online publication «Detector Media».

The subject of the study is fifteen articles whose topics revolve around the full-scale Russian-Ukrainian war in the first half of 2026, as well as publications debunking enemy disinformation during the analyzed period. Since February 24, 2022, «Detector Media» has been monitoring the Ukrainian segment of social media and Kremlin-controlled media, and has been documenting a daily chronicle of Russian disinformation regarding Russia's war against Ukraine, which attests to «Detector Media's» systematic presence in the information space.

During the study of the analytical articles on the media resource, methods such as observation and classification were used, and an analysis of documentary information was conducted.

It was concluded that during the period of full-scale Russian-Ukrainian war, the online publication «Detector Media» published articles throughout the first half of 2026 on the following thematic areas: 1) hostile rhetoric regarding Ukraine's border regions; 2) digital resources of the Russian-Ukrainian war; 3) Russian propaganda in Ukraine and abroad; 4) the problem of the absence of elections as a violation of democracy; 5) economic problems caused by the war; 6) the lack of energy resources – a humanitarian catastrophe; 7) journalists as targets of the enemy; hate speech as a verbal tool in discourse about the war; 9) mobilization: how the official media cover the issue in a very limited way; 10) analysis of disinformation from Russian media sources.

According to our quantitative calculations, «Detector Media» journalists most frequently address the topics of Russian propaganda in Ukraine and abroad, as well as the analysis of fake news from Russian information sources. The most systematic coverage in the «Articles» section is the latter topic.

Keywords: *online publication, «Detector Media», analytical article, Russian-Ukrainian war, media research.*

Дата першого надходження статті до видання: 07.07.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 04.08.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 23.10.2026